

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedote 1/2019

Kenraali Erfurth kirjoittaa muistiinpanoja marsalkka Mannerheimin vastavierailulla lentokoneessa Saksaan. s. 15

Tässä lehdessä mm.

- Aluetoimiston uusi päällikkö s. 3
- Marsalkka Mannerheimin kuoleman vuosipäivä s. 5
- Talvisodan rauhan muistopäivä s. 6
- Kokousasiaa alk. s. 9
- Kevätyön marssi s. 12
- Pekka Visurin luento s. 15

ASELAKI TUO MUUTOKSIA, RESERVISSÄ ON AKTIIVISIA TOIMIJOITA

On jälleen mukava todeta, että yhteiseen lehtemme tulee juttuja jäsenistöltä. Se elävöittää ja rikastuttaa lehteä mukavalla tavalla.

Reserviläisiä ja ampumaharrastajia on koeteltu jo neljän vuoden ajan, kun aselakia on valmisteltu. Nyt koettelemus on ohi ja jääme odottamaan lopullisia vaikutuksia. Matka aselain muutoksen alusta Suomen Eduskunnan 19.3.2019 lain hyväksymiseen on ollut pitkä ja monipolvinen. Lain valmistelun suuntaakin on ehditty muuttaa useampaan kertaan. Ensimmäisen lainvalmistelija kirjoitti harrastajia ja reserviläisiä järkyttävää lakitekstiä, joka nosti vastalauseiden vyöryn ja alkoi voimakas edunvalvonta. Reserviläisten ja ampumaharrastajien onneksi edunvalvontatyö ei mennyt hukkaan, vaan lakia saatiin muokattua ampujays-tävällisempään suuntaan. Toki laki kiristää nykyistä käytäntöä, mutta sillekin on olemassa perustelunsa. Uusi laki sallii jatkossakin reserviläisten ampumataidon ylläpitämisen muiden muassa SRA-ammuntojen avulla. Tästä saavutuksesta voimme olla kiitollisia usealle edunvalvontaryhmälle, jotka ovat vaikuttaneet lain sisältöön.

Kaikkien ampumaharrastajien ja reserviläisampujien on oltava tarkkoina aselupiansa uudistamisen kanssa. Aseluvat on uudistettava kuuden kuukauden määräaikaan mennessä siitä, kun Tasavallan Presidentti allekirjoittaa uuden aselain. Seuraa nettisivujamme, siellä tiedotetaan asiasta sitä mukaa kun tietoa saadaan.

Kevät on joka tapauksessa toivon aikaa. Vuonna 2019 kilpaillaan piirin organisoimissa ammunnoissa kahdessakin suuressa tapahtumassa. Tarkkaile sivujamme ja sähköpostiasi, sillä yhdistyksetkin tiedottavat varmasti kilpailuista.

Talvisodan rauhan muistopäivää vietettiin 13.3.2019. Talvisodan rauhan solmimisesta on kulu-

nut 79 vuotta, joten ensi vuonna on 80-vuotisjuhla-vuosi. Suosittelen kaikille, että käynte tässä juhlassa. Juhlassa kunnioitetaan Talvisodassa Suomen puolesta uhriensa antaneita. Jokaisella suomalaisella on syytä olla kiitollinen kaikille Talvisotaan tavalla tai toisella osallistuneelle. Talvisodassa pieni kansakuntamme piti kansainvälisen politiikan pienenä osana pintansa jättiläistä vastaan. 105 Kunnian ja Kohtalon Päivää takasivat Suomelle mahdollisuuden jatkaa itsenäisenä valtiona.

Lopuksi jälleen toive ja suoranainen kehoitus kaikille reserviläissiskoille ja -veljille. Rekrytoi ystäväsi jäseneksi arvokkaaseen toimintaamme. Aselain kohdalla tehty edunvalvontatyö toi tulosta osaksi sen vuoksi, että meitä on paljon. Mitä enemmän meitä on, sitä paremmin voimme valvoa vapaaehtoisen maanpuolustuksen etua. Ota jäseneksi liittyminen esiin vähintään kolmelle ystävällesi saman tien. Uskon, että esityksesi saa hyvän vastakaibun.

Vielä viimeiseksi lopuksi totean, että lehtemme on ostettu tilaa eduskuntavaalimainoksille. Vaalit ovat äänestäjän hetki valvoa etuaan. Pääasia on, että jokainen reserviläinen käyttää äänioikeuttaan ja täyttää näin kansalaisyhteisönsä ja -velvollisuutensa.

Päijät-Hämeen ILVES tiedote 1/2019.

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti. Päijät-Hämeen Reservipiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Seuraava lehti ilmestyy sähköisessä muodossa toukokuussa.

Toimituksen osoite: Päijät-Hämeen Reservipiiri Seponkatu 7, 15140 Lahti ♦ www.phreservi.fi

Päätoimittaja: Jari Salonen, jari@jarisalonen.fi

Puheenjohtaja: Jari Salonen, jari@jarisalonen.fi

Toiminnanjohtaja: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi

Ampumavastaava: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi

Nettivastaava: Miikka Hurmalainen, miikka.hurmalainen@iki.fi

Lehden taitto: Padasjoen Kirjapaino, Padasjoki.

Esittelyssä aluetoimiston uusi päällikkö, EVERSTILUUTNANTTI HANNU KOIVISTO

Tapasin Hämeen aluetoimiston päällikkönä 1.1.2019 aloittaneen everstiluutnantti Hannu Koiviston. Haastattelin Koivistoa, jotta Päijät-Hämeen Reserviläiset saisivat tuntumaa uuteen, tehtävänsä jäமாகásti aloittaneeseen päällikköön.

Kerro lukijoille hieman itsestäsi ja millainen on sotilasurasi tähän mennessä.

Aloitin Hämeen aluetoimiston päällikön tehtävässä 1.1.2019. Otin tehtävät vastaan everstiluutnantti Ville-Veikko Vuoriolta, jonka isoihin saappaisiin pääsin hyppäämään. Ville-Veikolle suuri kiitos ansiokkaasta työstä, jonka hän teki Päijät-Hämeen maanpuolustuksen eteen.

Omasta taustastani muutama sana. Olen syntynyt Oulusta, josta tie suuntautui etelään Sodankylän JPR:ssä suoritettuna varusmiespalveluksen ja Oulun kaupungin kasarmilla suoritettuna va-palveluksen jälkeen. Kadettikoulun jälkeiset vuodet palvelin Santahaminassa, kranaatinheitinkoulutuksessa sekä erilaisissa esimiestehtävissä Uudenmaan Jääkäripataljoonassa ja Kaartin Jääkäriyrykmentissä. Esiupseeri- ja yleisesikuntakurssien jälkeen kulku suuntautui jälleen vähän pohjoisemmaksi, Panssariprikaatin esikunnan suunnitteluosastolle. Ensimmäisen mustan baretin vaiheen jälkeen palvelin Helsingin sotilasläänin esikunnan operatiivisella osastolla, sen liikekannallepanosektorilla. Kyseisin sektorijohtajan tehtävästä siirryin Pääesikuntaan. Palveltuani siellä kolmella eri osastolla, turvallisuus- ja operatiivisen alan tehtävissä, sain tehtävään määräyksen Kaartin pataljoonan komentajaksi. Tuon mielenkiintoisen tehtävän jälkeen uusia haasteita tarjottiin jälleen Pääesikunnassa, tällä kertaa turvallisuussektorin johtajan (Puolustusvoimien turvallisuuspäällikkö) tehtävässä. Turvallisuusympäristössä tapahtui tuolloin isoja muutoksia, joiden vaikutuksesta tehtävästä muodostui odotetun mielenkiintoinen, mutta samalla vaativa. Turvallisuuspäällikön tehtävästä siirryin nykyiseen tehtävääni.

Kotini on Keski-Uudellamaalla, josta liikun päivittäin Lahteen, mukavasti ruuhkaa vastaan. Läheiseni lisäksi sydäntä lähellä on monipuolinen liikunta, joista hiihto tärkeimpänä lajina.

Sinulla on vankka kokemus Puolustusvoimien eri osa-alueilta takanasi. Mitä odotat uudelta haasteeltasi Hämeen aluetoimistossa?

Lähdin tehtävään ilman suuria ennakko-odotuksia, katsomaan, mitä tehtävä tuo tullessaan. Yksi erinomainen puoli tehtävässäni on jo konkretisoitunut useampaankin otteeseen. Maanpuolustustahtojen ja -kykyisten ihmisten, niin reserviläisten kuin muidenkin, tapaamiset vahvistavat entisestään uskoa kykyimme puolustaa isänmaata, yhdessä.

Olet tavannut ja tutustunut jo melko useisiin paikallisiin toimijoihin. Millaisena näet Päijät-Hämeen alueellisen maanpuolustuksen ja maanpuolustushengen tällä hetkellä?

Kuten edellä totesin, maanpuolustustahto on kaiken perusta. Sen varaan on hyvä rakentaa puolustuksemme Päijät-Hämeessäkin. Erilaisten hybridi- ja nopeasti kehittyvien uhkien torjunnassa toinen tärkeä tekijä on yhteistyö, erityisesti tärkeimpien turvallisuusviranomaisien kesken. Se on täällä myös vankalla pohjalla ja tuleamme kehittämään sitä edelleen.

Aluetoimisto on reserviläisten toiminnan kannalta erittäin tärkeä yhteistyötaho. Miten itse näet reserviläisten roolin maanpuolustuksessa?

Reserviläisiltä olen koko urani pystynyt saamaan myös itse aina jotain. Vahvimpana vahva Usko reserviin ja luottamus kansan maanpuolustustahtoon on pysynyt vahvana, kuten jo edellä totesin. Odotan ja toivon, että jatkossakin pystymme yhdessä varmistamaan, että myös vapaaehtoiseen toimintaan saadaan rekrytoitua jatkuvasti nuorta väkeä poistuvien tilalle.

Mikä on ohjeesi ja neuvosi reserviläisille, jotta me pystyisimme parhaalla mahdollisella tavalla täyttämään tehtävämme?

Osaamisen ja suorituskyvyn ylläpitäminen ja teh-

tävän edellyttäessä edelleen kehittäminen on tärkeää. Sotilaan tärkein taito on ampumataito. Fyysinen suorituskyky rakentaa kivijalan, jonka varaan muita taitoja on hyvä rakentaa. Nykyaika tuo myös uusia osaamisvaatimuksia, erityisesti esikuntatehtäviin sijoitetuille. Näistä vaatimuksista haluan nostaa esiin kybertaidot. On osattava käyttää tarvittaessa vaikka arjen välineitä, mutta mahdollisimman tietoturvallisesti. Operaatioturvallisuuden perusteet on oltava hyvin hallinnassa.

Miten näet suomalaisen puolustustahdon kehityksen?

Varusmiespalveluksessa pidetyt kyselyt, niin reserviin siirtyville kuin myös palvelukseen keskeyttämään joutuville, osoittavat että nuoret sotilaat ovat valmiit tehtävään, puolustamaan isänmaatamme vaikeassakin tilanteessa. Puolustusvoimien haaste on löytää jatkossakin asiat, joilla isänmaanrakkaus ja puolustushalu pystytään siirtämään uusille ikäluokille. Tässä työssä tarvitaan koko maanpuolustuskenttää.

Varusmiespalvelus on Suomen puolustuksen perustana toimivan reservin rakennusalausta. Miten varusmiespalvelus kehittyy Suomessa?

Varusmiespalvelusta on kehitetty viimeisinä vuosikymmeninä voimakkaasti. Yksi viimeisistä, jo toteutetuista uudistuksista, oli johtajakoulutuksen uudistus, mikä on osoittautunut onnistuneeksi. Seuraava, osin jo käynnistynyt uudistus, on nimeltään Koulutus 2020. Siinä uudistetaan ja nykyaikaistetaan merkittävästi varusmieskoulutusta uusilla välineillä ja keinoilla, unohtamatta käytännön äksiisiharjoitteluvaiheita maastossa. Odotan siitä merkittävää kehitysaskelta.

Herra everstiluutnantti, kiitos erittäin paljon haastattelusta ja todella rakentavasta yhteistyön aloituksesta!

Toivotan erinomaista kevättalven jatkoa, maanpuolustusterveisin!

Marskin kuoleman muistopäivä

Tammikuun 28. päivänä vietetään perinteisesti Suomen Marsalkka Mannerheimin kuoleman vuosipäivää. Marsalkan kuolinpäivää muistamaan saapuneet kokoontuivat Marskin patsaalle hyvissä ajoin ennen sovittua aikaa, joka oli kello 12:00. Patsaalle oli saapunut komea joukko maanpuolustusväkeä kunnioittamaan tilaisuutta läsnäolollaan. Alue toimiston päällikkönä vuoden alussa aloittanut everstiluutnantti Hannu Koivisto saapui uuden pestinsä kiireiden keskellä paikalle.

Muistohetken osallistui 16 hengen osasto, joka ei säikähtänyt vallitsevaa tuulista pakkaskeliä. Seppeleen laskun jälkeen tilaisuuden osallistujat siirtyivät Lahden Upseerikerholle kahvitilaisuuteen. Vilkkaissa pöytäpuheissa todettiin, että tilaisuus on kiinteä osa päijäthämäläistä ja suomalaista maanpuolustusperinnettä. Päivän merkitys on monelle Suomen itsenäisyyttä arvostavalle suuri.

Teksti Jari Salonen
kuvat Heikki Pajuvesa

↗ *Marsalkka Mannerheimin kuolinpäivän muistoseppele on laskettu ja patsas seisoo jyrkevänä paikallaan.*

→ *Muistopäivän osasto muodossa kunnioittamassa Mannerheimin muistoa.*

→ *Alue toimiston päällikkö, everstiluutnantti Hannu Koivisto tutustumassa paikallisiin reserviläisvaikuttajiin.*

→→ *Päijät-Hämeen Reservipiirin kunniapuheenjohtaja Risto Vuorisalo lausumassa juohevaan tyyliinsä muutamia sanoja kahvitilaisuudessa Upseerikerholla.*

TALVISODAN RAUHAN MUISTOPÄIVÄ 13.3.2019

Talvisodan rauhan muistopäivän juhlistamisella on Lahdessa Suomen pisimmät perinteet. Lahdessa muistopäivää on vietetty vuodesta 1957 lähtien.

Lahti toimi aikanaan tienraivaajana ja esimerkkinä muille paikkakunnille, että Suomi ja suomalaiset saavat ja uskaltavat muistaa Isänmaan puolesta kaatuneita, haavoittuneita ja invalidisoituneita taisteli-joitaa, Lottia, Sotaorpoja, Sotalapsia ja muita sodan uhreja unohtamatta. Lahdessa Talvisodan rauhan muistopäivää on ollut järjestämässä laaja kansalaisjärjestöjen yhteinen juhlatoimikunta. Puheenjohtajuus on kiertävä, joten kaikki saavat osansa vastuusta. Toimikunnan sihteeri Jouni Eerolainen hoitaa suvereeniin tyyliinsä järjestelyjä, joka luonnollisesti helpottaa toimikunnan työtä.

Vuoden 2019 Talvisodan rauhan muistopäivän juhlan rakenne oli sama kuin mitä se on ollut pitkään. Tilaisuus alkoi Lahden Kirkonmäellä, Vapauden Hengettären patsaalla. Juhlajoukkoja on viimeisimmät vuodet komentanut eversti Kari Siljander, joka tänäkin vuonna vastasi tilaisuuden jämäkästä etenemisestä. Kun lippulinna oli komennettu paikoilleen, lähetti eversti Siljander seppelipartiot liikkeelle. Reservin Upseerit ja Reserviläiset veivät seppeleen Marskin patsaalle, Sotalapset ja sotaorvot veivät seppeleen Sotalasten muistolaatalle ja vielä lähti Lahden Karjalaisten oma partio Karjalaan jääneiden vainajien muistokivelle.

Ulkona puhui kaupunginjohtaja Pekka Timonen. Kaupunginjohtaja Timonen työskenteli aikanaan Suomi 100 juhlatoimikunnan pääsihteerinä, joten osin sitäkin kautta Suomen historia oli hänelle Talvisodankin osalta tuttua. Puhe oli asiantunteva ja varsin vaikuttava. Puheen jälkeen laskettiin seppele Vapauden Hengettären patsaalle. Seppelettä olivat laskelmassa sotaveteraani Eero Lehtonen, Sotilaskotisisarten puheenjohtaja Katriina Jouko sekä juhlatoimikunnan puheenjohtajana toiminut Päijät-Hämeen Reservipiirin puheenjohtaja Jari Salonen. Kun seppele oli laskettu ja Lippulinna poistuneet, kutsui eversti Siljander juhla-vaen siirtymään Ristin kirkon sisälle, jossa oli tarjolla Kirkkojuhla. Kirkkojuhlan palvelusuuden toimitti kirkkoherra Miika Hämäläinen eversti Siljanderin vastatessa edelleen tilaisuuden ryhdikkästä etenemisestä.

Kirkkojuhlaan toi erityistä juhlan tunnetta kanttori Anna-Maija Virtasen soitannan lisäksi Varus-

miessoittokunnan yliluutnantti Tommi Suutarisen johtamana tarjoilema musiikki. Musiikkiesityksiä täydensivät omilla erikoisnumeroillaan Sami Ulmasen johtama Lahden Mieskuoro sekä Lahden Yhteiskoulun oppilaat. Yhteiskoulun oppilaat esittivät musiikkinumeron lisäksi runoja, jotka sointuivat hyvin päivän aiheeseen.

Juhlapuheen piti Suomen kenraalikutua edustava Kenttäpiispa Pekka Särkiö. Kenttäpiispa Särkiö puhui entisessä kotikirkossaan, jossa hän on toiminut kirkkoherrana. Kenttäpiispa Särkiön puhe oli tunteita herättävä ja käsitteli Talvisotaa ja rauhan syntyä varsin kattavasti. Juhlayleisö oli varmasti tyytyväinen kuulemaansa ja saimme kaikki osoittaa kunnioitustamme Talvisodassa Suomen vapauden eteen uhrinsa antaneita. Kirkkojuhlan aikana Vihreät Sisaret keräsivät kolehdin Sotaveteraanien hyväksi. Kirkkojuhlaan osallistui 230 henkilöä.

Talvisodan rauhan muistopäivän aikana käydyissä keskusteluissa nousi esiin vuoden 2020 juhla, joka on Talvisodan rauhan 80-vuotisjuhla. Tuota juhlaa on suunniteltu vietettävän, jos mahdollista, niin vielä juhlavammassa tunnelmissa. Toivottavasti järjestelytoimikunta saa toteutettua edes osan esille nousseista toiveista ja ideoista.

Kuvat Markku Selonen

Kenttäpiispa Pekka Särkiö piti Ristin kirkossa puhuttelevan ja runsaasti asiaa sisältävän muistojuhlan pääpuheen.

Seppelipartiot käskenjalla ja valmiina suorittamaan tehtävänsä.

Kaupunginjohtaja Pekka Timonen puhumassa uljaan lippulinna edessä.

Eversti Kari Siljander ja Lippulinna.

Kaupunginjohtaja Timonen (oikealla), Lahden Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja Katriina Jouko, Päijät-Hämeen Reservipiiirin puheenjohtaja Jari Salonen, Sotaveteraani Eero Lehtonen ja seppelupartion lähtöön valmistautuva Lahden Reserviläisten Marko Pulkkinen.

Eversti Kari Siljander ottaa vastaan Vapauden hengettärelle laskettavan seppleen laskun.

Seppelöity Vapaudenhenttär -patsas kunniavartiossa.

Vapaudenhenttären patsaalle oli kerääntynyt noin 250 henkilöä kunnioittamaan Talvisodassa uhrinsa antaneita.

Päijät-Hämeen Reservipiirin

KEVÄTKOKOUS 20.3.2019

Ennen piirin kokouksen alkua Reserviupseeriliiton puheenjohtaja Mikko Halkilahti piti esityksen Reserviupseeriliiton edunvalvontayöstä, josta on juttu tässä lehdessä toisaalla.

Piirin puheenjohtaja Jari Salonen avasi kokouksen ja kokoukselle valittiin toimihenkilöt. Puheenjohtajaksi valittiin Risto Vuorisalo, sihteeriksi Marko Patrakka sekä pöytäkirjantarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi valittiin Jukka Anttonen ja Juha Tarnanen. Kaikki valinnat olivat yksimielisiä. Kokouksessa oli paikalla 25 osallistujaa.

Toiminnanjohtaja Patrakka esitteli toimintakertomuksen sekä tilinpäätöksen. Toimintakertomus synnytti hyvää keskustelua ja sitä täydennettiin kokouksen tarpeellisiksi katsomilla lisäyksillä. Tilinpäätös hyväksyttiin ja kokous totesi, että piirin talous on vahvassa kunnossa. Toiminnantarkastajien puhdas lausunto luettiin kokoukselle. Vuosikokous vahvisti tilinpäätöksen ja myönsi vastuuvapauden vastuuvollisille. Piirin kevätkokous sujui hyvässä yhteishengessä ja yksimielisyyden vallitessa.

Palkitsemisissa palkittiin seuraavat henkilöt tai tahot

Piirin paras: Lahden Sotilaskotiyhdistys ry.

Piirin ampuja: Marko Patrakka.

Vuoden reserviläisyhdistys: Asikkalan reserviläiset.

Vuoden upseeriyhdistys: Padasjoen reserviupseerit.

Vuoden reserviläishenkilö: Vilho Laakso.

Vuoden upseerihenkilö: Jukka Luukko

Kuvat Heikki Pajuvesa

Piirin kevätkokoukseen osallistui hyvässä yhteishengessä 25 reserviläistä.

Vuoden 2018 reserviläisyhdistyksenä palkittiin Asikkalan reserviläiset.

Vuoden 2018 ampujana palkittiin Marko Patrakka.

RESERVIUPSEERILIITON EDUNVALVONTAA

Reserviupseeriliiton puheenjohtaja Mikko Halkilahti aloitti kevätkokousillan rautaisannoksella Reserviupseeriliiton edunvalvontatyöstä.

Aselaki

Aselaki on ollut Reserviupseeriliiton edunvalvontatyön kohteena jo neljä vuotta. Ensimmäiset lausunnot on annettu jo vuonna 2015. RUL on antanut aseista kaikkiaan lähes kaksikymmentä lausuntoa. Vuonna 2018 annettu ensimmäinen lakiesitys sai laajalti alan harrastajilta tyrmävään vastaanoton. Yli 40 lausunnon pohjalta lakia valmisteleva virkamies vaihtui ja lakiesitykseen saatiin ammunnan harrastajien kannalta merkittäviä parannuksia.

Aselaki hyväksyttiin eduskunnassa 19.3.2019. Matkallaan Eduskuntaan Puolustusvaliokunta hyväksyi lain yksimielisesti, eikä tehnyt siihen muutosesityksiä. Perustuslakivaliokunta kyseenalaisti MPK:n harjoitusten osalta pitkien lippaiden tarpeen. Hallintovaliokunta esitti lakiin lisää kiristyksiä MPK:n osalta. Valiokuntien muutosten johdosta uusi laki kieltää pitkien lippaiden käytön MPK:n SOTVA kursseilla. Toinen esimerkki Hallintovaliokunnan lakiin tekemistä muutoksista on ammunnanjohtajia koskeva määräys, jossa kutakin ammunnanjohtajaa kohti saa olla enintään 30 ampujaa. MPK:n ampumaohjelmistossa pitäytyminen rajaa todennäköisesti SRA-kurssit pois MPK:n kurssitarjonnasta.

A- ja B-aseluvat

Uusi aselaki jakaa aseet A- ja B-luvan aseisiin, jolloin lippaan pituus määrittää aseiden lupatason. Pitkä lipas tekee aseesta A-luokan ase. Laissa mainitaan urheiluperuste ja reserviläisperuste, joilla on mahdollisuus saada A-aselupa, eli pitkät lippaat käyttöön. SRA ja Practical ovat pitkien lippaiden urheiluammuntoja. Sijoituskelpoinen reserviläinen voi myös saada A-aseluvan aktiivisesti esim. MPK:n ampumakouluttajana. Lupa tosin peruuntuu, jos perusteet eivät enää täyty.

Vanhat aseluvat säilyvät, kunhan lupa on myönnetty ennen 12.6.2017. Lippaita ei luvuteta erikseen, vaan A-aseluvan haltijalla on lupa omistaa pitkiä lip-

paita. Lippaat, joihin ei ole lupaa, täytyy luovuttaa tai myydä pois. Lippaita saa ostaa A-aseluvalla, eikä lippaiden ostoon tarvita muita lupia. Kaikki aseluvat on uusittava kuuden kuukauden kuluessa aselain voimaantulusta lukien. Aselaki astuu voimaan, kun Tasavallan Presidentti vahvistaa lain. Jos henkilöllä on B-aselupa, niin pitkän lippaan hallussapito peruuttaa luvan.

Viime hetken muutoksia aselakiin

Reserviläiskiväärin A-lupa eli reserviläispoikkeus pitää sisällään 12 kuukauden harjoitteluvuorokauden ja ikärajaksi määrättiin 18 vuotta. Harrastajan on kulluttava ampumaseuraan, jollaisia ovat kaikki reserviläisyhdistykset, joiden säännöt ovat reserviläisliittojen mallisääntöjen mukaiset. Lakiin jäi vielä jonkin verran selvittävää ja tulkittavaa, johon todennäköisesti palataan asetuksen muodossa.

Eduskunta hyväksyi 7.3.2019 vapaaehtoisen maanpuolustuslain, mutta laki astuu voimaan vasta vuonna 2020. MPK:n koulutus siirtyy Puolustusvoimille. Reserviupseeriliiton tulokunnan mukaan Vapaa-

Reserviupseeriliiton puheenjohtaja Mikko Halkilahti kertoi kevätkokoukselle Reserviupseeriliiton edunvalvontatyöstä. (Kuva: Heikki Pajuvesa)

ehtoisen maanpuolustuslain ja Aselain muutokset saattavat ja muuttavat eniten MPK:n toimintaa.

Padasjoen koulutuskeskus

Padasjoen koulutuskeskuksen sopimus allekirjoitettiin 12.3.2019. Koulutuskeskus on reserviläisille tärkeä. Sopimuksen allekirjoittajina ovat Puolustusvoimat, Reserviläisliitto, Reserviupseeriliitto sekä Padasjoen riistanhoitoyhdistys ja Padasjoen Urheilumajat. Ampumaratojen käyttäjät vastaavat tulevaisuudessa omalta hallinta-ajaltaan Padasjoen edellä mainituille toimijoille vuokrattujen ratojen ympäristövastuista. Sopimus on reserviläisjärjestöille erittäin tärkeä, koska nyt reserviläisjärjestöillä on voimassa oleva käyttösopimus Padasjoen harjoitusalueen ampumaradoille.

Mikko Kylkilahti avaamassa uuden Aselain vaikutuksia reserviläisten toimintaan (Kuva: Marko Patrakka)

Haluamme Suomen, jossa jokaisella on oikeus **turvallisuuteen**.

- luomme Suomen, jossa jokainen tuntee olonsa turvalliseksi ja toimimme tehokkaasti turvallisuusuhkia vastaan
- puolustamme kansallista itsemääräämisoikeuttamme kehittämällä uskottavaa maanpuolustusta ja toimimalla kansainvälisissä yhteisöissä sotilaallisesti liittoutumattomana maana
- rakennamme rauhaa, puolustamme ihmisoikeuksia ja edistämme monenkeskistä yhteistyötä ja sääntöihin perustuvaa maailmanjärjestystä ulkopoliittikkamme pitkässä kaaressa.

Tehdään **muutos yhdessä!**

Maksaja Mika Kari Eduskuntaan 2019 -tukiryhmä

mikakari.fi

KEVÄTYÖN MARSSI SIPOOSSA

- MAHTAVA KOKEMUS!

16.3.2019 ja nokka kohti Sipoossa järjestettävää Kevätyön marssia. Ohjelmassa ollut MPK:n järjestämä 25 km reserviläismarssi muuttui paria päivää ennen H-hetkeä järjestäjien ilmoituksella 27,5 km:n mittaiseksi ja todellisuus paljastui useammallakin Sport Trackerillä mitattuna yli 28 km:ksi.

Tulopuhuttelussa kilpailun johtaja, Sipoon reserviläisten Petteri Seppänen toivotti marssijat tervetulleiksi viidenteen ja valitettavasti myös samalla viimeiseen Kevätyön marssiin. Matkan varrella kuulien useammankin PK-seudun kerhon edustaja vakavasti harkitsevan Kevätyön marssin jatkamista uusin voimin, hyvä niin. Tällaisesta toiminnasta voisi ottaa itsekkin kopin, koska meillä on aivan pistämättömän upeat Tiirismaan maastot, jotka tarjoaisivat aivan mahtavat puitteet tällaiselle aktiviteetille.

Sitten itse tapahtumaan – osallistujia oli yhteensä 46 joista naisia oli kiitettävät 8 kpl. Lisäksi joukko jakaantui kahteen sarjaan; nimellisesti 25 km ja 45 km marssijoihin. Kirjoittaja itse oli valinnut 25 km matkan ja siitä PV-suorituksen, eli selässä min. 10 kg:n reppu, joka lähdössä mitattiin 13,8 kg:n ja maalissa 10,5 kg:n painoiseksi, juomisien ja matkaeväiden kulutuksen myötä.

Ensimmäinen hiukan vajaa 10 km meni heitämällä – reitti kulki julkisia teitä pitkin ja autoilijat poikkeuksetta ottivat marssijat hyvin huomioon, vauhtia hidastettiin, väliin jätettiin runsaasti tilaa ja rapaa ei lentänyt yhtään kenenkään jaloille. Tässä vaiheessa pidettiin lyhyt tankkaustauko ja matka jatkui kärkeilyssä.

Seuraava kolmannes matkasta kulki jäisiä ja sohjoisia metsäteitä pitkin – tämä vaihe oli itselle marssin nautinnollisin vaihe, voimia piisasi ja keskellä Sipoon metsiä oli rauhallista, hiljaista ja turvallista marssia. Kärkijoukko jakaantui ja nopeimmat menivät menojaan.

Viimeisellä 8 km matkalla alkoi jalat kramppailla, vauhti auttamattomasti hidastui ja ennen kaikkea tuskistui. N. 6 km ennen maalia repusta kaivettiin otsalamppu esiin kun pimeys alkoi laskeutua marssijoiden päälle. Viimeiset 5 km olivatkin yhtä tuskaa – maaliin pääsemiseksi tarvittiin ihan kaikki voimavarat, energiageelit, kanssamarssijoiden rohkaisevat kannustukset

Jutun kirjoittaja Mikko Luostarinen valmiina Kevätyön marssiin.

ja kaiken tämän päälle aikamoinen määrä sisua, sen verran vaikeaa oli loppumatkan askellus. Loppu hyvin, kaikki hyvin. Maalissa kunnon annos lihasoppaa, mustikkakeittoa, rahkaa ja pari voileipää – kiitos maitotuotteista & mustikkakeitoista Arlalle, joka tehtaiden vierestä marssi kulki ja joka toimi marssin sponsorina. Pari tuntia marssin jälkeen, hiukan rasituksista palautuneena ja vatsa hyvin tankattuna, uskalsin hypätä auton rattiin ja suunata nokan kohti Hollolaa.

Marssin opetukset: ensimmäinen ja tärkein on riittävät eväät juomisineen sekä suolatabletit. Jalat kannattaa, niin varpaat kuin kantapäätkin, teipata

kunnolla – tähän käyvät muuten kinestesiasteipit oikein mainiosti. Monesta suusta kuuli rakkoja ja hieertymiä syntyneen. Repun pakkaaminen kannattaa miettiä tarkoin - älä pakkaa pohjimmaisiksi tavaroita joita saatat tarvita matkan varrella.

Tämä marssi pääsee elämän kokemusten joukkoon – ei välttämättä mukavimpana sellaisena, mutta ennen kaikkea opettavaisena. Uskon vilpittömästi, ettei tämä jäänyt viimeiseksi marssikseni!

Mikko Luostarinen, LtN (res)
Lahden Reserviupseerikerho

Tyytyväisiä marssijoita nauttimassa vielä valoisan ajan taipaleesta.

3

"Maanpuolustuksen resurssit on turvattava. Reservi on yksi Suomen maanpuolustuksen perusjalka."

MILLA BRUNEAU PELTON TEKIJÄ

KOKOOMUS

Marsalkka MANNERHEIM ja saksalainen kenraali ERFURTH

Pekka Visuri piti 4. maaliskuuta 2019 luennon kenraali Erfurthin päiväkirjoista. Erfurth oli Saksan yhteyskenraalina Suomen päämajassa jatkosodan ajan 1941–1944. Hän oli ammattisotilas jo keisarikauden armeijassa ensimmäisessä maailmansodassa, eikä ollut natsipuolueen jäsen. Eläköidyttyään hän toimi yliopistossa historian tutkijana, mutta toiseen maailmansotaan hänet kutsuttiin takaisin palvelukseen. Hän teki täsmällisen tarkasti päiväkirjamerkin-
töjä kaikista tapaamisistaan ja osasi pikakirjoitusta.

Erfurthin sotapäiväkirjojen vasta julkaistut suomen-
nokset koskevat vuosia 1941 ja 1942–1943. Alun-
perin päiväkirjat oli määrä julkaista jo 1950-luvun
alussa. Pitkään emmittyyään kustannusyhtiö WSOY
julkaisi 1954 päiväkirjan vuoden 1944 osalta.

”Kukaan ei ole ihan täsmälleen halunnut kertoa
sitä, että miksi WSOY kieltäytyi julkaisemasta näi-
tä. Olen kuitenkin päätellyt asian ympärillä käydystä
kirjeenvaihdosta ja muistakin seikoista, että sitä pi-
dettiin aivan liian arkaluontoisena tekstinä tuolloin,
ja siksi päiväkirjan alkuteksti haudattiin arkistoon”,
Pekka Visuri kertoi.

Erfurthin mukaan Mannerheim oli vaikeas-
ti lähestyttävä henkilö ja veti ylhäistä roolia, mutta
Erfurth kyllä tuli hänen kanssaan hyvin toimeen.
Mannerheim ei pitänyt päiväkirjaa ja siksi hänen
ajatuksiaan on ollut vaikeaa tietää tarkalleen. Man-
nerheimin taustasta on tärkeää muistaa, että hän
palveli vuosikymmeniä Venäjän armeijassa. Sodassa
keväällä 1918 Mannerheimilla oli huonot välit saksa-

Kenraali Erfurth kirjoittaa muistiinpanoja marsalkka Mannerheimin vastavierailulla lentokoneessa Saksaan.

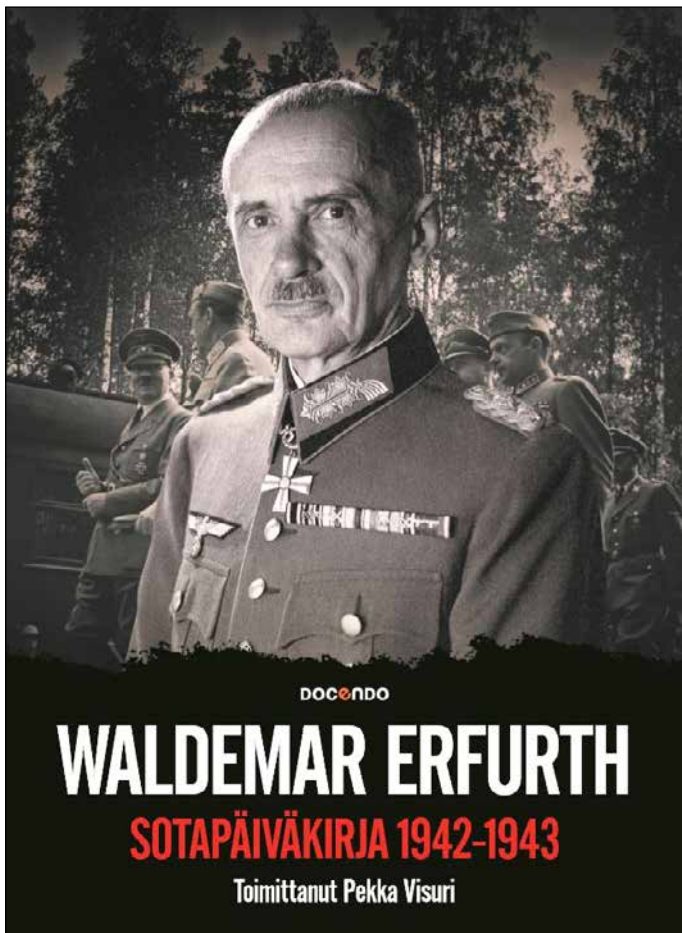

laisen kenraalin von der Goltzin kanssa, ja Mannerheim erosikin pian valkoisten ylipäällikön virasta.

Ennen talvisotaa Hitlerin ja Stalinin paktissa 1939 (Suomessa usein puhutaan virheellisesti Molotovin–Ribbentropin sopimuksesta) Suomi kaupattiin Neuvostoliiton etupiiriin. Kuitenkin talvisodan jälkeen Suomi ja Saksa solmivat hyvin läheiset suhteet. Niistä Saksa halusi käyttää nimitystä aseveljeys, joka on suhteista kaikkein läheisin. Jo ennen jatkosotaa Suomi muun muassa salli saksalaisten sotilaiden kauttakulun Pohjois-Norjaan. Suomalaiset eivät myöskään halunneet peitellä tätä suhdetta. Saksalaisille annettiin jo ennen sodan alkua käyttöön useita lentokenttiä. Kuvaavaa tilanteelle oli myös Saksassa juuri sodan alkuun sävelletty ja sanoitettu laulu ”Russlandlied”, jossa rintaman kerrottiin ulottuvan Suomesta Mustalle merelle ja sitten laulettiin kerran ”eteenpäin, eteenpäin”.

Erfurthille Suomen päämajan toiminta oli alkuun hienoinen kulttuurishokki, sillä Saksan yleisesikunnan toiminta oli aina hyvin järjestynyttä ja nopeaa. Suomalaisen kanssa tarvittiin aikaa, ja väärinymmärrysten vaara oli suuri. Kohta kyllä toiminta sujui tehokkaasti, kun molemmat osapuolet totuivat toisiinsa.

Suomalaisten ja saksalaisten tavoitteissa oli aluksi selvä ero: Suomalaiset halusivat vanhat rajat

ja myös vallata Itä-Karjalan, kun taas saksalaiset halusivat, että edetään kaikin voimin kiireesti Syväriin Leningradia saartamaan. Saksalaiset pitivät sotaa suurena tuhoamistaisteluna, jonka puitteissa Venäjän väestöä oli ”ohennettava”. Tämä tarkoitti etnistä puhdistusta ja venäläisten osittaista siirtämistä Uralin taakse. Leningrad piti tuhota maan tasalle ja antaa sitten Suomelle. Suomen aluetta olisi Itä-Karjalassa voitu laajentaa kauas itään, mutta Kuolan alue kuuluisi Saksalle. Jos Saksa olisi voittanut sodan, Suomesta olisi Hitlerin suunnitelman mukaan tehty Saksan osavaltio. Suomalaisille sitä ei kuitenkaan saanut kertoa.

Hyökkäyksen alettua kesäkuun lopulla 1941 saksalaiset olettivat sodan olevan varsin nopeasti ohi. Suomalaisten päähyökkäyksen piti suuntautua Laatokan itäpuolelle. Päiväkirja kertoo keskustelusta 18. elokuuta: ”Mannerheim meni seinäkartan luo, ja Erfurth näytti hänelle Saksan 16. armeijan rintamalinjan Leningradin eteläpuolella. ’Minun täytyy tietää’, sanoi Mannerheim, ’milloin voin odottaa tapaamisen Syväriällä toteutuvan.’ Erfurth vastasi, että kysyy asiaa maavoimien esikunnan (OKH:n) operatiiviselta osastolta... Mannerheim valitti sodan pitkää kestoa (pian on kulunut kaksi kuukautta!), raskaita tappioita ja täydennysmahdollisuuksien puutetta. Lisäksi hän on joutunut lähettämään lisää joukkoja pohjoiseen. Mannerheim ei ollut tyytyväinen Neuvostoliittoon vastaan käydyn sodan tähänastiseen kulkuun.”

”30.8. pohtiessamme Leningradin saartoa Mannerheim kysyi: ’Mitä saksalaiset aikovat tehdä Pietarille?’ Erfurth vastasi: ’Saksan sodanjohdon päämääränä on tuhota se kokonaan maan tasalle.’ Siihen Mannerheim vastasi vakaalla äänellä: ’Sitten venäläiset rakentavat uuden Pietarin kaupungin.’”

20.12. Erfurth: ”Minut kutsuttiin Mannerheimin luo. Hän oli saanut itärintamalta huolestuttavia tietoja, joiden mukaan olimme joutuneet vetäytymään Tihvinästä ja Olhavanjoelta. Mannerheim oli erittäin huonolla tuulella ja maalasi tulevaisuutta hyvin synkin värein. Hän oli myös loukkaantunut siitä, ettei ollut saanut ennakkotietoa näistä toimista. Sain tavanneeni eilen ulkoministeri Wittingin, joka oli kertonut saaneensa jo Berliinin matkansa aikana tietää, että OKW suunnitteli itärintaman osien vetämistä taaksepäin. Mannerheim teki torjuvan eleen ja totesi sarkastisesti, että Suomen ulkoministeri ymmärsi sodankäynnistä yhtä vähän kuin Aleksanteri Suuren hevonen... Mannerheim näytti nyt menettäneen kaiken uskonsa suomalaisten talvi-offensiiviin Muurmännin rataa vastaan.”

Mainittakoon myös, mitä Erfurth totesi myöhemmin: ”Jälkeenpäin ajateltuna, juuri tuon keskustelun 20.12.1941 aikana päädyin toteamaan, että Mannerheimilla jo silloin oli vakavia epäilyjä sen suhteen, voisiko Saksa pystyä kukistamaan Venäjää. Tämä epäily leimasi sitten hänen poliittisia ja sotilaallisia päätöksiään koko sodan loppuajan.” Mannerheim totesi usein, että venäläisiä ei saa vähätellä: ”He kyllä puolustautuvat sitkeästi”.

Talvella 1942 Erfurth totesi, että saksalaisten sodan kulku itärintamalla suomalaisten oikealla ja vasemmalla sivustalla viimeisen puolen vuoden kuluessa oli mennyt aivan eri lailla, kuin oli suunniteltu. ”Missään ei ole saavutettu tavoitteita. Aloite on siirtynyt venäläisille. Saksalaiset olivat varustautuneet huonosti taviseen sotaan.”

Kesäkuussa Hitler saapui onnittelemaan 4.6 Mannerheimia hänen 75-vuotispäivänään, ja Mannerheim teki vastavierailun Saksaan 27-28. kesäkuuta. Jälkeenpäin Erfurth totesi: ”Tuohon aikaan oli Saksan arvostus suomalaisten mielissä noussut sodanaikaiseen lakipisteesensä. Kaikkialla vallitsi iloisen optimistinen mieliala ja luja luottamus yhteiseen ’lopulliseen voittoon’. Mutta pian alkoi draamassa käänne.”

Suhteet Saksaan koetuksella vuonna 1943. 5. helmikuuta: ”OKW:n johtoesikunnan viikkokatsauksen mukaan kaikki liittolaisarmeijat ovat kadonneet eteläiseltä itärintamalta. Suomalaiset ovat siis nyt ainoat, jotka seisovat meidän rinnallamme taistelussa bolshevismia vastaan.” 4. maaliskuuta: ”Keskustelun kuluessa Mannerheim sanoi: ’Liittolaistenne suhteen teillä ei ole ollut paljon onnea’. Se, että italialaiset ja romanialaiset olivat epäonnistuneet, ei ihmetyttänyt häntä lainkaan. Mannerheim pohti, kuinka Saksa kykenee korvaamaan riveistä poistuneet liittolaisjoukot, ja sanoi: ’Minä en hyökkää enää, sillä olen menettänyt liikaa sotilaita.’”

19.3. ”Keskustelu kääntyi suomalaisen SS-pataljoonan asioihin. Mannerheim valitti, ettei häntä kuultu silloin, kun tehtiin päätös vapaaehtoispa-

taljoonan kokoamisesta ja lähettämisestä Saksaan. Koko hanke oli Suomen ulkoministeriön aikaansaama ja hoitama... Hänen sanoistaan kävi kohta selvästi ilmi, ettei hän halua jatkaa suomalaisten vapaaehtoisten toimintaa Saksan rintamalla. Hän ei anna sinne enää täydennystä, joten pian koko hanke kuivuu kokoon.”

Erfurth matkusti Saksaan 24.3. ja tapasi siellä marsalkka Keitelin. ”Suomalaisten sotilaallisesta arvosta ja Mannerheimin sotapäälliköntaidoista Keitel antoi erittäin hyvän lausunnon. Suomalaiset ovat meidän arvokkaimmat liittolaisemme, aivan ylivoimaisesti.”

Vuoden 1943 lopulla liittoutuneiden maiden johtajat Roosevelt, Churchill ja Stalin pitivät Teheranissa konferenssin. Siellä sovittiin, että Suomi on pakotettava irti sodasta. Talvella 1944 saksalaiset vetäytyivät Narvajoelle, jolloin Karjalan kannas tuli uhanalaiseksi. Saksa antoi aseapua, jotta Suomi saataisiin pysymään sodassa. Puna-armeijan suurhyökkäyksen aikana 15.6. Mannerheim ilmoitti hallitukselle pessimistisenä: ”Armeija on lyöty”. Suomi oli jo valmis luopumaan sodasta. Mutta 26.6. presidentti Ryti ilmoitti Saksaan, että ”Suomi pysyy Saksan rinnalla”.

Kuitenkin 4. syyskuuta 1944 sovittuihin aselepo- ehtoihin kuului saksalaisten joukkojen karkottaminen Suomesta 15. syyskuuta 1944 mennessä. Saksan ja Suomen välillä alkoi Lapin sota.

Tohtori Pekka Visurin esitelmä valotti loistavasti kenraali Erfurthin näkemyksiä suomalaisista ja erityisesti marsalkka Mannerheimista. Luento kesti kaksi tuntia ja kysymyksiä oli lopuksi runsaasti. Kaikki henkilöt, joiden kanssa keskustelin, olivat erittäin tyytyväisiä. Esitelmä antoi paljon uutta tietoa. Mutta jos haluaa saada enemmän tietoa, on hankittava nuo Visurin teokset.

Kari Kilpinen

Asikkalan res. upseerien tiedotusvastaava

KALLEJOKINEN

— R A K E N T A J A —

TYÖTÄ KODIN, USKONNON JA ISÄNMAAN PUOLESTA

Kansanedustaja
Kalle Jokinen

Kokoomuksen eduskuntaryhmän
puheenjohtaja

Ylikonstaapeli

Suomen Pankin pankkivaltuusto

Hallintoneuvostot:
Finanssivalvonta, Sitra, VR

Liikennevaliokunta

Liikenneturvan puheenjohtaja

Kaupunginvaltuutettu

#saatehdä

KOKOOMUS

ASIOITA EI TAPAHDU, NIITÄ TEHDÄÄN

PIIRIN ILMA-ASEKILPAILUT

Piirin ilma-ase kilpailut pidettiin 16.3.2019 Lahdessa, Lahden ampumaseuran ilma-aseradalla. Kilpailut alkoivat 10:00 aamulla ja ammunta tapahtui niin sanotusti non stoppina. Aloitusaikana 10:00 rata oli jo melkein täynnä pistooliampujia ja oli paikalla myös yksi kivääriampuja. Ilmoitautumiset otti vastaan raudanlujalla ammattitaidolla Kari Stenvall, joka toimi myös tulostoimiston laskijana. Karille suuret kiitokset taas hyvin tehdystä työstä. Oli hieno nähdä taas piirin vanhempia ampujia mukana, mainittakoon erityisesti Sakari Paasonen. Paasonen on jo yli 80-vuotias ja jaksaa käydä kilpailemassa. Tulostaso ilma-asekilpailussa oli yleisesti arvioituna hyvä.

Kilpailijat arvioivat kilpailun puitteet hyviksi. Erityismainintoja saivat erinomainen valoisuus sekä kiitettävän lämmin tila ampua. Toivottavasti saamme ensi vuonna uuden kokemuksen ja voimme olla jossain muussa piirin kunnassa kiisaamassa.

Erityisesti on syytä tehdä kaikki mahdollinen, että kisoihin saataisiin nuoria ampujia ampumaan H -sarjaa. Tänä vuonna sarjaan saatiin vain kaksi ampujaa. Ilma-aseammunta on hyvää harjoittelua kesää varten ja on edullinen. Haastan jokaisen piirin yhdistyksistä saamaan ensi vuonna paikalle ainakin yhden H-sarjassa ampuvan kilpailijan.

Lopuksi on hyvä vielä esittää kiitokset Tapani Purolinnalle ja Kari Stenvallille sujuvista järjestelyistä.

Teksi ja kuvat Marko Patrakka

Piirin Ilma-asemestaruudet ratkottiin Lahden Ampumaseuran ampumaradalla, jossa oli huippuolosuhteet. Ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua.

TULOKSET

Ilmapistooli H

1. Ville Leskinen	Asikkala	344
2. Harri Salonen	Heinola	334

Ilmapistooli H50

1. Timo Paalanen	Asikkala	367
2. Kari Koski	Asikkala	341
3. Mikko Luostarinen	Lahti	301

Ilmapistooli H60

1. Matti Selonen	Lahti	360
2. Tapani Kuisma	Orimattila	352
3. Jukka Aalto	Orimattila	346
4. Keijo Vilander	Orimattila	341
5. Hannu Jauhiainen	Sysmä	340
6. Tapani Vappula	Orimattila	333
7. Pentti Karhinen	Heinola	312

Ilmapistooli H70

1. Olavi Aarnio	Lahti	355
2. Juhani Tonteri	Hartola	353
3. Tapani Purolinna	Lahti	333
4. Teppo Hulkkonen	Lahti	330
5. Erkki Häkkinen	Lahti	326

Ilmapistooli H75

1. Sakari Paasonen	Hollola	345 (80)
2. Kaj Ahlers	Orimattila	343
3. Jorma Arponen	Heinola	328
4. Esko Marttila	Nastola	323 (80)

Ilmakivääri H50

1. Hannu Lahtinen	Orimattila	342
-------------------	------------	-----

Ilmakivääri H60

1. Eero Tähkänen	Heinola	326
2. Martti Tähkänen	Heinola	303

Hannu Rahkonen

Kapteeni evp

Kansalaisten
kokonaisturvallisuudesta on
huolehdittava!
Sotilaallinen, uskottava
puolustuskyky on säilytettävä!

KOKOOMUS

Piiri tiedottaa toiminnastaan
pääasiassa näillä sivuilla.

www.phreservi.fi

Hyödynnämme myös
jonkin verran
Etelä-Suomen Sanomien
järjestötoimintapalstaa.

Lisäksi piirin jäsenkerhot
tiedottavat piirin toiminnasta.

Tärkeitä sivuja

www.phreservi.fi

Reserviupseeriliitto
www.rul.fi

Reserviläisliitto
www.reservilaisliitto.fi

Reserviläisurheiluliitto
www.resul.fi

Maanpuolustuskoulutusyhdistys
www.mpk.fi

Puolustusvoimat
www.mil.fi

MP-myymäla:
www.maanpuolustusyhtio.fi

Kilpailutulokset

Kilpailutulokset julkaistaan myös piirin nettisivuilla, osoitteessa phreservi.fi/kilpailutulokset. Tällöin ne ovat melko tuoreeltaan luettavissa, eikä tarvitse odotella Ilveksen tuloa. Kansallisten ja kansainvälisten kilpailutapahtumien tuloksia otetaan edelleen myös Ilveksen sivuille, samoin kuvia tapahtumista. Tulokset pyydetään toimittamaan nettivastaava Miikka Hurmalaiselle, [miikka.hurmala](mailto:miikka.hurmala@phreservi.fi) at phreservi.fi

